

Arrest

nr. 318 317 van 11 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRACE-HOLLOGNE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 6 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten.

Op 2 september 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 november 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 5 februari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U, F.U., verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pashtoun van origine, soennitisch moslim en afkomstig van Shamshey Tira dorp, Khyber Agency district, Khyber Pakhtunkhwa provincie. U behaalde in Pakistan een Bachelor of Science en werkte tijdens de vakantie als arbeider. Op een bepaald moment was er taliban aanwezigheid in Khyber Agency. De taliban gingen naar alle huizen om mensen te vragen zich bij hen te voegen. Tijdens een luchtaanval werden een heel aantal huizen vernietigd, waaronder dat van uw familie. U en uw broer besloten daarop Pakistan te verlaten.

U verliet Pakistan begin 2020 en reisde naar Iran. Eind 2021 vertrok u richting Turkije waar u uw huidige partner, S.H. (O.V. 9.XXX.XXX, Afghaanse nationaliteit), leerde kennen. Jullie besloten in Istanbul religieus te trouwen en reisden samen verder. S. heeft vier kinderen uit een vorig huwelijk en na uw huwelijk ontving u bedreigingen door haar ex-partner, M.N., die momenteel voor de Afghaanse taliban tewerkgesteld is. In Turkije stuurde hij ook een aantal personen naar jullie huis waardoor jullie besloten verder te reizen.

Via Griekenland, Servië, Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk reisde u naar België waar u aankwam op 1/09/2022. Daags nadien diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. Ook in België werd u al eens opgebeld en bedreigd door M.N.. S. is momenteel vijf maanden zwanger.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u originele documenten neer in verband met de zwangerschap van S.. U legt ook kopieën neer van uw Pakistaanse schooldocumenten, de huwelijksbrief (i.e., nikah) en twee video's van uw vernielde huis. De usb werd ingediend door S. in het kader van haar verzoek om internationale bescherming; twee printscreens van deze video's werden aan uw dossier toegevoegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U wil niet terug naar Pakistan omdat uw vrouw en haar kinderen in België zijn en uw kind in België zal geboren worden. U krijgt ook bedreigingen van de ex-partner van uw vrouw. **U bent er evenwel niet in geslaagd uw problemen aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.**

Ten eerste dient hier opgemerkt te worden dat uw (huidige) problemen volledig gerelateerd zijn aan uw huwelijk met S. en de problemen met haar ex-man. Uit niets in uw verklaringen blijkt echter dat u niet zou kunnen terugkeren naar Pakistan.

- U haalt expliciet aan dat 1) het **grootste probleem** die bedreigingen van die **ex-man** zijn (CGVS, p. 10-11) en 2) dat u **geen vrees heeft ten aanzien van Pakistan** (CGVS, p. 11). Gevraagd wat u vreest dat zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Pakistan, antwoordt u enkel: 'Ik wil niet naar Pakistan gaan omdat mijn kinderen hier zijn, mijn vrouw is hier. Mijn kind gaat hier geboren worden. Wat zal ik doen ik Pakistan. Mijn leven is hier.' (CGVS, p. 11). **Hieruit kan echter geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid.**

- Uit uw verhaal blijkt ook dat uw **vroegere problemen met de taliban in Pakistan niet langer actueel zijn**. U haalt expliciet aan dat de taliban niet langer bestaat in uw regio na operaties van de overheid en dat de situatie van uw overgebleven gezinsleden in Pakistan normaal is (CGVS, p. 4, 8, 11-12).

- Het CGVS wenst er hier ook op te wijzen dat uw **verklaringen omtrent uw eerdere problemen ook niet overtuigend zijn**. Zo weet u amper iets te zeggen over deze vroegere taliban aanwezigheid in uw regio in Pakistan; u kent de belangrijkste personen niet, u weet niet of deze talibs lokale mensen waren en u kan niet eens aangeven wanneer de taliban voor het eerst aanwezig waren in uw regio (CGVS, p. 9). Daarnaast gaf u tijdens uw **eerste interview bij de DVZ** nog aan dat u Pakistan verliet - onder meer - omdat **de taliban uw neef hadden vermoord**. Tijdens uw latere onderhoud haalt u dit niet echter helemaal niet meer aan (DVZ, punt 42, 15/09/2022).

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat u er ook niet in geslaagd bent om de problemen met M.N. (i.e., de ex-man van uw huidige partner) aannemelijk te maken.

Vooreerst bent u **erg vaag** in uw antwoorden en lijkt u slechts over weinig informatie te beschikken, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede komt.

- U kan niet aangeven hoeveel tijd er zat tussen het leren kennen van S. en het ontvangen van de eerste bedreigende telefoon van M.N. (CGVS, p. 12).
- U weet niet hoe M.N. uw telefoonnummer te pakken kreeg (CGVS, p. 12).
- U weet niet hoelang die twee personen aanwezig waren tijdens het incident in Turkije (CGVS, p. 13).
- U kan niet aangeven hoelang jullie nog in Turkije bleven nadat die personen door M.N. naar jullie gebouw werden gestuurd (CGVS, p. 14).
- U heeft geen informatie over M.N. bij de taliban (CGVS, p. 14).

- U weet niet of M.N. uw partner ook opbelt (CGVS, p. 13).

Ook leggen u en S. **tegenstrijdige verklaringen** af omtrent de meegemaakte problemen.

- Volgens uw verklaringen konden jullie de politie niet bellen na het incident in Turkije, omdat jullie geen legale documenten hadden (CGVS, p. 9, 13). Echter, S. gaf aan dat ze zowel naar de politie als naar het vluchtelingenbureau is gestapt omtrent deze problemen (CGVS S., p. 11).
- Volgens S. zou u frequente bedreigingen hebben gehad in Turkije (CGVS S., p. 15), maar zelf spreekt u enkel over twee telefoontjes in totaal, waaronder één in België (CGVS, p. 10, 12).
- U geeft aan dat er niet veel mensen betrokken waren tijdens het incident in Turkije waarbij mensen in het gebouw probeerden binnen te geraken (CGVS, p. 13). Echter, S. gaf aan dat er veel mensen waren (CGVS S., p. 16).
- Tijdens uw **tweede interview bij de DVZ** haalde u aan dat de ex-man van S. **mensen op jullie afstuurde in Turkije en dat zij jullie hebben bedreigd tot Servië/Kroatië** (CGVS vragenlijst, punt 4-5, 5/07/2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS spreekt u echter enkel over een bedreiging door externe personen **in Turkije**.

• **Dat jullie tegenstrijdige verklaringen afleggen over dergelijke essentiële elementen in jullie relaas, is uiterst bevreemdend en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Ten slotte lijken de zogenaamde problemen die u kende met M.N. **weinig om het lijf te hebben**.

- U spreekt slechts over **twee telefoontjes en één indirecte bedreiging via andere personen** in Turkije (CGVS, p. 9-10, 12).
- U heeft amper informatie over het zogenaamde **taliban profiel** van M.N. en slaagt er dus allerm minst in om diens profiel hard te maken. Zo weet u niet wat zijn functie is bij de taliban, noch in welke regio hij momenteel woont (CGVS, p. 14).

• **Bovendien wijst niets erop dat M.N. – indien hij effectief talib zou zijn, hetgeen hier wordt betwist - enige invloed zou hebben in Pakistan.** Hierbij wenst het CGVS er nog eens expliciet op te wijzen dat een groot deel van uw gezin nog in Pakistan woont, dat hun situatie normaal is én dat de taliban volgens uw verklaringen door de overheid uit Pakistan verdreven werd (CGVS, p. 4, 8, 11-12). Op de vraag wat uw vrees is indien u naar Pakistan zou terugkeren, haalt u ook enkel aan dat uw kinderen en uw vrouw hier zijn (CGVS, p. 11). U spreekt hier niet over een mogelijke dreiging van M.N.. Als u deze vraag expliciet gesteld wordt, antwoordt u dat u het niet weet en dat u hier niets over kan zeggen (CGVS, p. 14). **Uit uw verklaringen komt nergens naar voren dat deze (zogenaamde) problemen met de Afghaan M.N. u verhinderen om terug te keren naar Pakistan. U reikt verder ook geen enkele reden aan waaruit blijkt dat u niet zou kunnen terugkeren naar Pakistan.**

Ten derde is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

Vooreerst **passeerde u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene Europese landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken** (DVZ, punt 32, 34, 42; CGVS, p. 9).

- Dit doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Daarnaast **biedt u weinig zicht op uw identiteit en nationaliteit, terwijl een duidelijk bewijs van identiteit essentieel is in elk soort procedure**.

- U dient **geen enkel officieel identiteitsdocument** in.
- De enige documenten die u indient zijn uw **schooldiploma's**, maar dit zijn geen officiële identiteitsdocumenten en dit zijn bovendien slechts kopieën.
- Uit de toegevoegde informatie blijkt dat allerhande documenten wegens de **hoge corruptiegraad** in Pakistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map 'Landeninformatie'). Kopieën van documenten kunnen daarnaast makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is.

Ten slotte wenst het CGVS hier nog volgende opmerkingen te maken.

- Wat betreft de procedure van uw partner met de Afghaanse nationaliteit, S.H., die u leerde kennen op de grens Iran-Turkije en met wie u een religieus huwelijk aanging in Turkije, dient gesteld te worden dat **elk verzoek om internationale bescherming naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden**. De erkenning van S. wijst er niet automatisch op dat u erkend dient te worden als vluchteling.
- Wat betreft de door u aangehaalde asielmotieven - u gaf te kennen in België te willen blijven omdat uw vrouwen (haar) kinderen hier zijn en uw kind hier ook geboren zal worden - dient nog opgemerkt te worden dat deze motieven **van louter persoonlijke en intrafamiliale aard** zijn en op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met uw in

België verblijvende partner en (ongeboren) kind, dient u de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas waardoor u de vluchtelingenstatus niet toegekend kan worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsvername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

De provincie Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noord- en Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals "Zarb e-Azb" en "Radd-ul-Fasaad", hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in KP sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, heeft de groepering zich gegroepeerd in bepaalde regio's, wat hun operationele capaciteit vergrootte. Daarnaast is ook ISKP meer actief in de regio.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2022, 423 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan meer dan de helft werden geregistreerd als 'battles', en ongeveer een vijfde geweld tegen burgers betrof. PIPS registreerde in dezelfde periode 258 incidenten, waarvan het merendeel van de aanvallen gepleegd werden door gewapende groeperingen, en voornamelijk gericht tegen de veiligheidsdiensten. PICSS registreerde in deze periode 128 aanvallen door militanten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld kan evenwel tot gevolg hebben dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat hoewel het aantal geweldsincidenten gestegen is in 2022, een daling zich aftekende van het aantal incidenten gericht tegen burgers. Het aantal burgerslachtoffers bleef in de gehele provincie bijgevolg beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en Bajaur. Daarnaast

werd ook het district Peshawar getroffen door het geweld. Wat betreft het geweld in de voormalige FATA-districten In Bajaur nam het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in 2022 toe. Naast TTP is ook ISKP actief in dit district. Het geweld in Bajaur is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Hoewel er in 2022 minder incidenten plaatsvonden in NoordWaziristan, nam het aantal slachtoffers toe. In Zuid-Waziristan tekende zich een lichte afname van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers af. TTP is de voornaamste actor in deze twee tribale districten. Er is sprake van enerzijds doelgerichte moorden, die vooral op stamoudsten werden gepleegd, en anderzijds was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel. In de overige tribale districten werden er in 2022 slechts kleine minderheid van de incidenten gerapporteerd. Het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is eveneens hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, gevisieerd worden.

In het district Peshawar was er in 2022 een stijging van het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met de jaren daarvoor. Hoewel de aard van het geweld, met name grote aanslagen, burgerslachtoffers tot gevolg kan hebben, blijkt uit de informatie dat overheidsdiensten en veiligheidspersoneel de voornaamste doelwitten zijn. Het geweld dat plaatsvindt in Peshawar is bijgevolg voor het overgrote deel gericht van aard. Gelet op de populatie van meer dan vier miljoen mensen in het district, bleef de impact op de burgerbevolking eerder beperkt.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa, hoewel bijna 16 500 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Khyber-Pakhtunkwa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

- De documenten in verband met de zwangerschap van S. tonen enkel aan dat S. enkele maanden zwanger is, maar zijn verder niet gerelateerd aan uw asielrelaas.
- De huwelijksbrief (i.e., nikah) is slechts een kopie van een handgeschreven, onofficieel document.
- De video's van uw vernield huis tonen op zichzelf weinig aan. Het kan hier om eender welk huis gaan dat op gelijk welke wijze werd vernield.
- De overige documenten werden hierboven al besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid" en van "het algemeen beginsel van behoorlijk".

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en

terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. De aanvullende nota

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verweerder een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de veiligheidssituatie in Pakistan actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de COI Focus "*Pakistan. Security situation*" van Cedoca van 25 juni 2024.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de

toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart Pakistan te zijn ontvlucht nadat zijn huis bij een luchtaanval werd vernield. In Turkije huwde verzoeker religieus met zijn Afghaanse partner, waarna hij werd bedreigd door haar ex-echtgenoot, die lid is van de taliban in Afghanistan. Verzoeker wenst in België te blijven omwille van zijn echtgenote en de kinderen, die in België internationale bescherming verkregen hebben. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan

verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

*“U wil niet terug naar Pakistan omdat uw vrouw en haar kinderen in België zijn en uw kind in België zal geboren worden. U krijgt ook bedreigingen van de ex-partner van uw vrouw. **U bent er evenwel niet in geslaagd uw problemen aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.***

Ten eerste dient hier opgemerkt te worden dat uw (huidige) problemen volledig gerelateerd zijn aan uw huwelijk met S. en de problemen met haar ex-man. Uit niets in uw verklaringen blijkt echter dat u niet zou kunnen terugkeren naar Pakistan.

- *U haalt expliciet aan dat 1) het **grootste probleem** die bedreigingen van die **ex-man** zijn (CGVS, p. 10-11) en 2) dat u **geen vrees heeft ten aanzien van Pakistan** (CGVS, p. 11). Gevraagd wat u vreest dat zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Pakistan, antwoordt u enkel: ‘Ik wil niet naar Pakistan gaan omdat mijn kinderen hier zijn, mijn vrouw is hier. Mijn kind gaat hier geboren worden. Wat zal ik doen ik Pakistan. Mijn leven is hier.’ (CGVS, p. 11). **Hieruit kan echter geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde worden afgeleid.***

- *Uit uw verhaal blijkt ook dat uw **vroegere problemen met de taliban in Pakistan niet langer actueel zijn**. U haalt expliciet aan dat de taliban niet langer bestaat in uw regio na operaties van de overheid en dat de situatie van uw overgebleven gezinsleden in Pakistan normaal is (CGVS, p. 4, 8, 11-12).*

- *Het CGVS wenst er hier ook op te wijzen dat uw **verklaringen omtrent uw eerdere problemen ook niet overtuigend zijn**. Zo weet u amper iets te zeggen over deze vroegere taliban aanwezigheid in uw regio in Pakistan; u kent de belangrijkste personen niet, u weet niet of deze talibs lokale mensen waren en u kan niet eens aangeven wanneer de taliban voor het eerst aanwezig waren in uw regio (CGVS, p. 9). Daarnaast gaf u tijdens uw **eerste interview bij de DVZ** nog aan dat u Pakistan verliet - onder meer - omdat **de taliban uw neef hadden vermoord**. Tijdens uw latere onderhoud haalt u dit niet echter helemaal niet meer aan (DVZ, punt 42, 15/09/2022).*

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat u er ook niet in geslaagd bent om de problemen met M.N. (i.e., de ex-man van uw huidige partner) aannemelijk te maken.

*Vooreerst bent u **erg vaag** in uw antwoorden en lijkt u slechts over weinig informatie te beschikken, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede komt.*

- *U kan niet aangeven hoeveel tijd er zat tussen het leren kennen van S. en het ontvangen van de eerste bedreigende telefoon van M.N. (CGVS, p. 12).*

- *U weet niet hoe M.N. uw telefoonnummer te pakken kreeg (CGVS, p. 12).*

- *U weet niet hoelang die twee personen aanwezig waren tijdens het incident in Turkije (CGVS, p. 13).*

- *U kan niet aangeven hoelang jullie nog in Turkije bleven nadat die personen door M.N. naar jullie gebouw werden gestuurd (CGVS, p. 14).*

- *U heeft geen informatie over M.N. bij de taliban (CGVS, p. 14).*

- *U weet niet of M.N. uw partner ook opbelt (CGVS, p. 13).*

*Ook leggen u en S. **tegenstrijdige verklaringen** af omtrent de meegemaakte problemen.*

- *Volgens uw verklaringen konden jullie de politie niet bellen na het incident in Turkije, omdat jullie geen legale documenten hadden (CGVS, p. 9, 13). Echter, S. gaf aan dat ze zowel naar de politie als naar het vluchtelingenbureau is gestapt omtrent deze problemen (CGVS S., p. 11).*

- *Volgens S. zou u frequente bedreigingen hebben gehad in Turkije (CGVS S., p. 15), maar zelf spreekt u enkel over twee telefoontjes in totaal, waaronder één in België (CGVS, p. 10, 12).*

- *U geeft aan dat er niet veel mensen betrokken waren tijdens het incident in Turkije waarbij mensen in het gebouw probeerden binnen te geraken (CGVS, p. 13). Echter, S. gaf aan dat er veel mensen waren (CGVS S., p. 16).*

- *Tijdens uw **tweede interview bij de DVZ** haalde u aan dat de ex-man van S. **mensen op jullie afstuurde in Turkije en dat zij jullie hebben bedreigd tot Servië/Kroatië** (CGVS vragenlijst, punt 4-5, 5/07/2023). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS spreekt u echter enkel over een bedreiging door externe personen **in Turkije**.*

- ***Dat jullie tegenstrijdige verklaringen afleggen over dergelijke essentiële elementen in jullie relaas, is uiterst bevreemdend en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.***

*Ten slotte lijken de zogenaamde problemen die u kende met M.N. **weinig om het lijf te hebben**.*

- *U spreekt slechts over **twee telefoontjes en één indirecte bedreiging via andere personen** in Turkije (CGVS, p. 9-10, 12).*

- *U heeft amper informatie over het zogenaamde **taliban profiel** van M.N. en slaagt er dus allerm minst in om diens profiel hard te maken. Zo weet u niet wat zijn functie is bij de taliban, noch in welke regio hij momenteel woont (CGVS, p. 14).*

- ***Bovendien wijst niets erop dat M.N. – indien hij effectief talib zou zijn, hetgeen hier wordt betwist - enige invloed zou hebben in Pakistan.** Hierbij wenst het CGVS er nog eens expliciet op te wijzen dat een groot deel van uw gezin nog in Pakistan woont, dat hun situatie normaal is én dat de taliban volgens uw verklaringen door de overheid uit Pakistan verdreven werd (CGVS, p. 4, 8, 11-12). Op de vraag*

wat uw vrees is indien u naar Pakistan zou terugkeren, haalt u ook enkel aan dat uw kinderen en uw vrouw hier zijn (CGVS, p. 11). U spreekt hier niet over een mogelijke dreiging van M.N.. Als u deze vraag expliciet gesteld wordt, antwoordt u dat u het niet weet en dat u hier niets over kan zeggen (CGVS, p. 14). **Uit uw verklaringen komt nergens naar voren dat deze (zogenaamde) problemen met de Afghaan M.N. u verhinderen om terug te keren naar Pakistan. U reikt verder ook geen enkele reden aan waaruit blijkt dat u niet zou kunnen terugkeren naar Pakistan.**

Ten derde is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

Vooreerst **tpasseerde u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene Europese landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken** (DVZ, punt 32, 34, 42; CGVS, p. 9).

- Dit doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Daarnaast biedt u weinig zicht op uw identiteit en nationaliteit, terwijl een duidelijk bewijs van identiteit essentieel is in elk soort procedure.

- U dient **geen enkel officieel identiteitsdocument in.**
- De enige documenten die u indient zijn uw **schooldiploma's**, maar dit zijn geen officiële identiteitsdocumenten en dit zijn bovendien slechts kopieën.
- Uit de toegevoegde informatie blijkt dat allerhande documenten wegens de **hoge corruptiegraad** in Pakistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map 'Landeninformatie'). Kopieën van documenten kunnen daarnaast makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is.

Ten slotte wenst het CGVS hier nog volgende opmerkingen te maken.

- Wat betreft de procedure van uw partner met de Afghaanse nationaliteit, S.H., die u leerde kennen op de grens Iran-Turkije en met wie u een religieus huwelijk aanging in Turkije, dient gesteld te worden dat **elk verzoek om internationale bescherming naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden**. De erkenning van S. wijst er niet automatisch op dat u erkend dient te worden als vluchteling.

Wat betreft de door u aangehaalde asielmotieven - u gaf te kennen in België te willen blijven omdat uw vrouwen (haar) kinderen hier zijn en uw kind hier ook geboren zal worden - dient nog opgemerkt te worden dat deze motieven **van louter persoonlijke en intrafamiliale aard** zijn en op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met uw in België verblijvende partner en (ongeboren) kind, dient u de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden.

[...]

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

- De documenten in verband met de zwangerschap van S. tonen enkel aan dat S. enkele maanden zwanger is, maar zijn verder niet gerelateerd aan uw asielrelaas.
- De huwelijksbrief (i.e., nikah) is slechts een kopie van een handgeschreven, onofficieel document.
- De video's van uw vernield huis tonen op zichzelf weinig aan. Het kan hier om eender welk huis gaan dat op gelijk welke wijze werd vernield.

De overige documenten werden hierboven al besproken."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker verwijst naar en citeert uit een arrest van de Raad (verzoekschrift, p. 3), dient er vooreerst op gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. Voorts dient opgemerkt dat

dit arrest handelt over de situatie in Afghanistan, zodat het *in casu* relevantie mist aangezien de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van zijn land van herkomst, zijnde Pakistan. De aanwezigheid van de taliban en andere terroristische groeperingen in Pakistan en in het bijzonder in verzoekers regio van herkomst, zijnde de provincie Khyber-Pakhtunkwa, wordt evenwel niet betwist (zie ook *infra*, punt 8.4) en wordt mede gestaafd aan de hand van de in het verzoekschrift (p. 3-4) aangehaalde informatie. Uit de door beide partijen bijgebrachte informatie kan evenwel niet worden afgeleid dat er in de provincie Khyber-Pakhtunkwa sprake is van een veralgemeende vervolging ten aanzien van de burgers van deze provincie door de taliban. Verzoeker dient dan ook de door hem voorgehouden vrees voor vervolging ten aanzien van de taliban in zijn regio van herkomst *in concreto* aannemelijk te maken, waar hij echter geheel in gebreke blijft zoals op omstandige en pertinente wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing (zie *supra*). Verzoekers verwijzing naar landeninformatie werpt hierop geen ander licht. Dit betreft immers louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie.

In de bestreden beslissing wordt er bovendien terecht op gewezen dat verzoekers kennis over de taliban in zijn regio van herkomst gebrekkig is (hij beweerde zelfs dat de taliban in zijn regio niet langer actief zijn na acties van de Pakistaanse overheid) en dat hij geenszins concreet aantoonde dat de ex-echtgenoot van zijn echtgenote, die in Afghanistan actief is, in Pakistan enige invloed zou hebben, temeer daar aan het lidmaatschap van de Afghaanse taliban van deze ex-echtgenoot geen geloof kan worden gehecht. Louter verwijzen naar het uitgebreide netwerk van de taliban in Afghanistan in het algemeen betekent immers niet dat deze ex-echtgenoot, in zover geloof zou worden gehecht aan diens lidmaatschap van de Afghaanse taliban, persoonlijk de mogelijkheden heeft om verzoeker in Pakistan te raken. Dat verzoekers echtgenote als journaliste werkte en aangifte deed van de bedreigingen vanwege de taliban, zijn elementen die zich eveneens in Afghanistan en niet in Pakistan situeren en die dan ook evenmin van aard zijn om *in concreto* aan te tonen dat verzoeker in Pakistan door de taliban zal worden geviséerd.

Waar verzoeker verwijst naar de vernieling van zijn huis bij een luchtaanval, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd dat verzoeker verklaarde dat de taliban in zijn regio niet langer actief zijn na acties van de Pakistaanse overheid en dat de situatie van zijn familieleden er normaal is, alsook dat uit de door verzoeker voorgelegde video's van een vernield huis op zich niets aantonen daar het om eender welk huis kan gaan dat op gelijk welke wijze kan zijn vernietigd. Door louter opnieuw te verwijzen naar en te volharden in de luchtaanval op en vernieling van zijn huis, werpt verzoeker geenszins een ander licht op deze pertinente motieven uit de bestreden beslissing. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat zijn huis werd vernield bij een luchtaanval, is zijn verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De *subsidiäre beschermingsstatus* wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou

lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Pakistan zou hebben gekend.

8.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar “*er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat “*hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de Raad de feitelijke voorliggende situatie als volgt. In zijn aanvullende nota stelt verweerder op goede gronden het volgende:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici

geviseerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2023 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2023 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2022. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de wederopstanding van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan, onder andere door het heen-en-weer reizen van militanten. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

De periode 2023 en begin 2024 werd gekenmerkt door een woelig politiek klimaat. Voormalig eerste minister Imran Khan trachtte de provinciale verkiezingen, die voorzien waren voor oktober 2023, te vervroegen door de provinciale parlementen van Punjab en Khyber-Pakhtunkwa te ontbinden in januari 2023. Khan kondigde massaprotesten aan in mei 2023. Op 9 mei 2023 werd Khan gearresteerd op beschuldiging van corruptie, wat leidde tot een toename van geweldsincidenten (protesten, aanvallen tegen veiligheidspersoneel en het viseren van de woningen van hooggeplaatste militairen). Op 5 augustus 2023 werd Khan veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf voor het verkopen van staatsgeschenken die hij kreeg in officiële hoedanigheid, maar in beroep werd zijn straf opgeschort. Op 21 oktober 2023 keerde voormalig eerste minister Nawaz Sharif terug naar Pakistan na een verbanning van vier jaar. Op 13 januari 2024 besliste het Hooggerechtshof dat de PTI niet langer gebruik mocht maken van de cricketbat als verkiezingssymbool, waardoor de leden moesten deelnemen als onafhankelijke kandidaten. Op 30 januari 2024 werd Khan veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien jaar voor het vrijgeven van staatsgeheimen en de volgende dag werden hij en zijn vrouw veroordeeld tot een gevangenisstraf van veertien jaar voor het verkopen van staatsgeschenken. De verkiezingen vonden plaats op 8 februari 2024 onder communicatie blackout, opgelegd door de overheid. De onafhankelijke kandidaten gesteund door Khan wonnen de meeste zetels in het parlement, gevolgd door PML-N en PPP. PML-N en PPP vormden een coalitie en op 3 maart 2024 werd Shehbaz Sharif aangesteld voor een tweede termijn als eerste minister. De PTI deed een oproep tot protesten om de verkiezingsuitslag aan te kaarten en stelde in beroep te gaan tegen de verkiezingsresultaten. Dit woelige politieke klimaat heeft bijgedragen tot een stijging van de veiligheidsincidenten in 2023 en het eerste trimester van 2024.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

De provincie Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noord- en Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie. Militaire operaties van het leger, zoals "Zarb e-Azb" en "Radd-ul-Fasaad", hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in KP sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, heeft de groepering zich gehegroepeerd in bepaalde regio's, wat hun operationele capaciteit vergrootte. Daarnaast is ook ISKP meer actief in de regio. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2023, 754 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan 422 incidenten werden geregistreerd als 'battles', 150 incidenten als 'explosions/remote violence' en 182 incidenten als 'violence against civilians'. In het eerste trimester van 2024 registreerde ACLED 196 veiligheidsincidenten. Dit is minder dan het aantal veiligheidsincidenten geregistreerd in het derde trimester (221) en het vierde trimester (235) van 2023. PIPS registreerde in 2023 174 incidenten, waarvan het merendeel van de aanvallen gepleegd werden door gewapende groeperingen, en voornamelijk gericht tegen de veiligheidsdiensten. PICSS registreerde in deze periode 365 aanvallen door militanten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geviséerd worden. De aard van het gebruikte

geweld kan evenwel tot gevolg hebben dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Het aantal burgerslachtoffers bleef in de gehele provincie beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Dera Ismail Khan, Noord-Waziristan, Khyber en Peshawar. Er vonden in 2023 minder incidenten plaats in Noord-Waziristan dan in 2022, terwijl het aantal incidenten in Dera Ismail Khan, Khyber en Peshawar in 2023 gestegen is ten opzichte van 2022. TTP is de voornaamste actor van geweld in de tribale districten. Er is een duidelijke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel. Anderzijds is er sprake van doelgerichte aanvallen tegen stamoudsten, polio-vaccinatoren en activisten. Hoewel er in Bajaur minder veiligheidsincidenten plaatsvonden in vergelijking met andere tribale districten, werd er in dit district het hoogste aantal slachtoffers opgetekend. Dit ten gevolge van de terreuraanslagen die ISKP in de regio pleegde. In de overige tribale districten werd er in 2023 slechts kleine minderheid van de incidenten gerapporteerd. Het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is eveneens hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, geïdoleerd worden.

In het district Peshawar was er in 2023 een stijging van het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met de jaren daarvoor. Het geweld gaat daarbij voornamelijk uit van TTP en gelieerde groeperingen. Hoewel de aard van het geweld, met name grote aanslagen, burgerslachtoffers tot gevolg kan hebben, blijkt uit de informatie dat overheidsdiensten en veiligheidspersoneel de voornaamste doelwitten zijn. Het geweld dat plaatsvindt in Peshawar is bijgevolg voor het overgrote deel gericht van aard. Gelet op de populatie van meer dan vier miljoen mensen in het district, bleef de impact op de burgerbevolking eerder beperkt.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa, hoewel bijna 16 500 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal bovendien op goede gronden als volgt:

"Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

De door verzoeker in zijn verzoekschrift (p. 6-7) aangehaalde landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie. Immers, ook uit de in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie blijkt dat het geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa voornamelijk doelgericht van aard is en dat er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Verzoeker brengt dan ook geen informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie en/of dat de voormelde analyse onjuist, onvolledig en/of achterhaald zou zijn. Deze analyse wordt door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

8.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER